

Gerd Schmidt Nielsen

Poesi på en Torsdag
Holstebro d. 2. september 2010

Mette Moestrup

Brudte linjer
i betitlede digte
og en dagbog med barndomserindringer.
Svingfigurer og påklædningsdukker
- dukke Dolly – ”lungeløs og let”
Digteren født 11. 12. 69
tæller sine vintre og
propper hjernen og det lange mørke hår
under badehætten,
”jeg er ikke som mig
da jeg var ung”
Solsortelig – solsorte lig
døden og en kanariefugls begravelse
minder om Rifbjerg.
Digter-jeget besynger
musen eller musen
eller er det rotten
af plys hen over foden
som mor slår og slår ihjel
før hun går i bad.
Digteren mærker fortsat ”en lodden
væver tyngde” mod hovedskallens bund
- og græder tegneserietårer.
Fugle er flyvende objekter f.eks batman
eller musvitter der piper i landsbyen
”åh bette fugl”
Frugter er Yduns og ungdommens æbler
der skinner som Golden Delicious og
Ingrid Marie, gule eller røde.
Hvad betyder iipili for dig
lipili er æble på grønlandsk
Tro ikke Yoko Uno, skriver digteren
tro mig
Grape er en hybrid
”den forbudne frugt”,
”hvis skræl spænder om frugtkød

en smule som hud om en
fingerpudes kød"
Man gyser af fryd og forstår
begrebet ""touch poem"
Tale er som "Silver" en "drama queen"
og publikum skratter.
Digter-jeget tænker sammensat og klart
og uens bliver ens
køn smelter sammen
"som hende som ham
som dig som dem som os
i Light district
på Halmtorvet
i Ewalds *Fragment*
en blotter i Zoologisk have
ryger Camel light
som Leth
ikke
Cleopatra King Size
som Mette Moestrup
der udfordrer os til
"ready makes"
og får
57 selvportrætter fra MM'er der
reflekterer over livet mellem
stiplede linjer.
Oh min hul sten
Åh nutid, datid, substantiv, genitiv min elskede
digteren får en til at føle sig så grammatisk
i nat
som "kalveklove der kvaser"
mens "det tystner tyst og jeget tysser på sin åndelyd"
mere digterfryd.
"en klynge af vild
metaforik"
I finurlige politiske digte
ses det klart at
love ikke rimer på love og paragraffer
ej heller manna på napalm, men
på køn som i ødsle bryster og vattotter
på klasse og postkolonialisme som i digtet
"primitiv privat".
"Mine ben ekser under mig
som akavede vingeslag"
og jeg bliver ramt af poesien

som i " et skud i tågen" af digterens litterære referencer
og glæder mig når jeg atter mærker jordbunden
som genfindes hos digteren i den
"trods alt trygge urinlugt på et offentligt toilet"

Kære Mette Moestrup

Man kan hvad man vil, tænk stort:

vi glæder os til at du gør det du er bedst til.